

Olsztyn, dnia 30 października 2013 r.

OŚ.PŚ.7222.18.2012

DECYZJA

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 211, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), po rozpatrzeniu wniosku przedłożonego przez Pana Jana Laskowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Energoutil Jan Laskowski, 19-300 Ełk, Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A, NIP 848 000 22 90, Regon 790026542 o wydanie decyzji udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadowej tkanki zwierzęcej o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę, zlokalizowanej w Nowej Wsi Ełckiej, gmina Ełk

orzeka się:

udzielić Panu Janowi Laskowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Energoutil Jan Laskowski, 19-300 Ełk, Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadowej tkanki zwierzęcej o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę, zlokalizowanej w Nowej Wsi Ełckiej, gmina Ełk.

I. RODZAJ PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI

1. Opis instalacji, parametry techniczne i technologiczne

Przedmiotowa instalacja służy do termicznego unieszkodliwiania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego z przetwórstwa mięsno-spożywczego, a także innych odpadów, głównie zwierzęcych. W skład instalacji wchodzi dwie linie spalające A i B, które nie będą jednak uruchamiane równocześnie. Ze względu na lepszy bilans energetyczny jako główna wykorzystywana będzie linia A z nowym urządzeniem spalającym, zaś linia B będzie linią rezerwową - w praktyce uruchamianą kilka razy do roku.

Proces termicznego przekształcania prowadzony będzie zawsze w dwu czynnych naprzemiennie liniach - dwustopniowo - ze spalaniem odbywającym się w dwóch zasadniczych częściach – w piecu obrotowym oraz komorze dopalającej.

Maksymalna ilość odpadów oraz produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego możliwa do przetworzenia w instalacji to 96 Mg/dobę.

1.1. W skład instalacji do termicznego unieszkodliwiania odpadów i produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego wchodzi:

- a) główny budynek technologiczny spalarni podzielony na trzy zasadnicze części – magazyn kontenerów, halę przyjęciową „brudną” oraz zasadniczą część technologiczną, wraz z pomieszczeniem silnika parowego sprzężonego z generatorem energii elektrycznej oraz wymiennikownią ciepła,
- b) przyległy do budynku technologicznego układ odprowadzania i oczyszczania gazów odlotowych,
- c) rurociąg do przesyłu wygenerowanej pary wodnej w kotle odzysknicowym, do części produkcji mączki mięsno-kostnej,
- d) stacja transformatorowa i przesyłowa energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej,
- e) biofiltr do redukcji gazów złoonych z części przyjęcia i magazynowania dowożonych surowców,
- f) chłodnia wentylatorowa dla odbioru nadmiaru ciepła,
- g) plac manewrowy dla pojazdów.

Część technologiczna układu spalania składa się z następujących elementów:

- bunkra załadowniczego (muldy),
- urządzenia rozdrabniającego dostarczone odpady i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego (PUPZ),
- systemu podajników ślimakowych transportujących rozkawałkowany surowiec do aktualnie pracującego urządzenia spalającego,
- układu zasilania powietrzem podmuchowym do spalania pobieranego z nad biofiltra obsługującego spalarnię (linia A) oraz bunkra załadowniczego (muldy) - linia B,
- biofiltra, przez który przechodzą gazy złoone z hali części przyjęciowej i magazynowej dowożonych kontenerów z PUPZ i odpadami.
- Linii A (wykorzystywanej jako główna), w skład której wchodzi:
 - piec obrotowy z palnikiem rozpałowym oraz wentylatorem powietrza podmuchowego oraz układem odbioru popiołu,
 - komora dopalania gazów popirolitycznych wraz z wentylatorem podmuchowym i palnikiem wspomagającym, a także awaryjnym wyrzutem spalin,
 - kanał rozprężny, gdzie na skutek spadku liniowej prędkości strumienia spalin następuje wstępne odpylenie spalin, m.in. zabezpieczające płomieniówki kotła odzysknicowego przed zbyt szybkim osadzaniem na ich powierzchni popiołu,
 - kocioł odzysknicowy, zapewniający odzysk energii cieplnej ze spalin wraz z generowaniem pary technologicznej, jako pozyskiwanego źródła ciepła.
- Linii B (wykorzystywanej jako rezerwowa), w skład której wchodzi:
 - piec obrotowy z palnikiem olejowym rozpałowym oraz wentylatorem powietrza podmuchowego do częściowego spalania i pirolizy w niedomiarze powietrza,

- komora spalania w warstwie fluidalnej z palnikiem na paliwo płynne wraz z wentylatorem podmuchowym i systemem odbioru popiołu z części dna tej komory,
- układ zasilania powietrzem podmuchowym do spalania pobieranego z bunkra załadowczego (muldy) w części przyjęciowej budynku technologicznego spalarni,
- awaryjny wyrzut spalin z układu,
- kanał rozprężny, gdzie na skutek spadku liniowej prędkości strumienia spalin następuje wstępne odpylenie spalin, m.in. zabezpieczające płomieniówki kotła odzysknicowego przed zbyt szybkim osadzaniem na ich powierzchni popiołu,
- kocioł odzysknicowy, zapewniający odzysk energii cieplnej ze spalin wraz z generowaniem pary technologicznej, jako pozyskiwanego źródła ciepła.

Ponadto w ciągu technologicznym znajduje się wspólny: węzeł oczyszczania spalin, system monitoringu spalin do powietrza oraz układ odprowadzania spalin, składający się z:

- cyklofiltra do wstępnego odpylania spalin typu 6x710 firmy ECO INSTAL, wykorzystywanego jako wstępny odpylacz procesowy,
- chłodnicy natryskowej spalin, czynnej incydentalnie – tylko w przypadku chwilowego wzrostu temperatury spalin,
- współprądowego reaktora przepływowego, służącego do odkwaszania spalin z zastosowaniem reagentu - pylistego wodorotlenku wapnia – $\text{Ca}(\text{OH})_2$ (wapna hydratyzowanego),
- filtra workowego firmy ECO INSTAL typu Flat-Bag 381-3,2/2,0/2,3/80 z zainstalowanymi 264 szt. worków filtracyjnych długości 2,3 m każdy o łącznej powierzchni filtracji 381 m^2 ,
- wentylatora wyciągowego spalin odpylonych typu KXE 063-063030-00 produkcji ECO INSTAL,
- układu zadawania i recyrkulacji reagentu - pylistego wodorotlenku wapnia – $\text{Ca}(\text{OH})_2$ (wapna hydratyzowanego),
- zainstalowanego na zewnątrz hali spalarni zbiornika magazynowego wapna – silosa pojemności 12 m^3 , z zabezpieczającym przed emisją pyłu do powietrza w czasie załadunku wapna do silosa filtrem tkaninowym skrzynkowym produkcji firmy WAM typu DUST 717, z wkładami poliestrowymi o łącznej powierzchni filtracji 17 m^2 ,
- komina stalowego do wyrzutu spalin odpylonych i oczyszczonych z zanieczyszczeń gazowych,
- części technologicznej przygotowania wody kotłowej (SUW) oraz zawracania kondensatów wraz ze zbiornikiem kondensatu do aktualnie pracującego kotła odzysknicowego,
- kabiny operatora z systemem kontrolno – pomiarowym,
- umieszczonego wewnątrz hali zbiornika paliwa pomocniczego – bioestru lub oleju opałowego oraz dwóch, umieszczonych na zewnątrz, zbiorników na tłuszcz zwierzęcy,
- kontenera o wymiarach $2 \times 2 \text{ m}$ z zespołem urządzeń do ciągłego monitoringu stężeń zanieczyszczeń gazowo-pyłowych oraz parametrów spalin uchodzących z procesu do atmosfery,
- stanowisk w kanale komina umożliwiających wykonywanie okresowych pomiarów emisji.

Część technologiczna układu odzysku energetycznego składa się z następujących elementów:

- silnika parowego 6 - cylindrowego (producent Spilling typ 3C3Ko H12 TS), pracującego jako silnik lub stacja redukcyjna ciśnienia w zależności od potrzeb,
- sprzężonego z trójfazowym synchronicznym generatorem elektrycznym typ MJB 500 SC6 834 (producent MarelliGenerators) samowzbudnego, bezszczotkowego, do pracy z siecią (moc 1030 kVA, 1000 obr/min),
- dwustopniowego układu wymienników para – woda dla przekazywania ciepła w postaci ciepłej wody do ciepłociągu miejskiego, typu PSHE 5HH-450/1/1 oraz PSHE 5LL-350/1/1 producent Vahterus,
- chłodni wentylatorowej dla stabilizacji pracy wymiennikowni oraz odprowadzenia nadmiaru ciepła w sezonie letnim producent GEA typ TGR-180643-C.

1.2. Opis procesu technologicznego

Odpady i PUPZ przewidziane do unieszkodliwienia w przedmiotowej instalacji dowożone są na teren instalacji transportem kołowym (samochody ciężarowe, ciągniki hakowo-kontenerowe). Przy budynku technologicznym znajduje się utwardzony plac manewrowy posiadający własne odwodnienie liniowe, ze studzienkami zbiorczymi, które połączone są z podczyszczającym ścieki deszczowe separatorem. Rozładunek realizowany jest wewnątrz hali technologicznej, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego oraz odpady nie będą miały bezpośredniego kontaktu z podłożem lecz będą rozładowywane wprost z samochodów transportowych do znajdującego się wewnątrz hali bunkra załadowniczego (muldy) lub z kontenerów wprost do bunkra załadowniczego (muldy).

Rozładowane i kierowane do spalania odpady i PUPZ, po wstępnym rozdrobieniu na łamaczu ślimakowym są dalej mechanicznie transportowane z bunkra załadowniczego (muldy) zamkniętym podajnikiem ślimakowym do rozdrabniacza. Stamtąd odpady transportowane są za pomocą przesyłu ślimakowego, w układzie szczelnym, najpierw do zbiornika uśredniającego i dalej do zasypu pracującego pieca obrotowego. Stosowane procesy rozdrabniania oraz przesyłu ślimakowego zapewniają dostawę do pracującego aktualnie pieca obrotowego wsadu w postaci zhomogenizowanej mieszanki mięsno – kostnej z kęsami o wymiarach ok. 50 x 50 mm.

Proces termicznego przekształcania prowadzony jest dwustopniowo – ze spalaniem odbywającym się w dwóch zasadniczych częściach – w piecu obrotowym oraz komorze dopalającej.

Niezależnie od pracującej linii spalającej podczas rozruchu urządzenia uruchamiany będzie palnik pieca obrotowego, ze zużyciem do 300 kg paliwa/h. Odpady i PUPZ nie są w tym czasie podawane, praca palnika ma za zadanie dokonać rozgrzania wymurówki pieca obrotowego. Po osiągnięciu temperatury 500 °C obmurza komory obrotowej uruchamiany jest drugi palnik rozgrzewający wewnątrz komory dopalającej.

Po nagraniu pieca obrotowego i komory dopalającej do temperatury 850 °C, do gardzieli pieca obrotowego podawany jest wsad surowca do unieszkodliwienia (zhomogenizowane odpady i PUPZ), zaczyna działać system zadawania surowca i prowadzony jest proces już w warunkach ruchowych.

Dla linii A wsad zadawany będzie do pieca obrotowego przeciwpłądowo w stosunku do przepływu gazów pirolitycznych. Przemieszczanie się substancji stałej

w części obrotowej pieca odbywa się od tarczy tylnej w kierunku tarczy palnikowej, natomiast przepływ gorących gazów odbywa się w przeciwnym kierunku. Powietrze do spalania ogrzewa się wstępnie odbierając ciepło tracone na płaszczu komory obrotowej. Wpływa do pieca obrotowego w strefie zgazowania, przez dysze specjalnej konstrukcji. W czasie pracy instalacji w warunkach ustabilizowanych komora obrotowa jest wypełniona substancją stałą, którą stanowi w różnym stopniu przetworzony wsad. Stopień przetworzenia zmienia się od surowego, wilgotnego wsadu w pobliżu tarczy tylnej komory, przez wsad pozbawiony wilgoci w części środkowej komory, do całkowicie odgazowanego po dojściu do części komory, wyposażonej w dysze powietrza, czyli następuje przejście od atmosfery redukcyjnej z niedomiarem powietrza pozwalające na pirolizę z rozkładem wsadu do lotnych frakcji palnych, do strefy dobrze natlenionej pozwalającej na odpowiednie dopalenie wytwarzanego karbonizatu. Dopalony karbonizat pod wpływem ruchów obrotowych i pochylenia bębna kierowany ma być do zsypu od czoła urządzenia połączonego z podajnikiem odprowadzającym popiół na zewnątrz do pojemnika pośredniego – skąd docelowo przetransportowany jest do właściwego, szczelnego kontenera. Natomiast gazy popirolityczne ulegają spalaniu wewnątrz sąsiedniej komory dopalającej.

Na linii B do gardzieli pieca obrotowego podawany jest wsad surowca współprądowo do przesyłu gazów pirolitycznych. Wsad ten w piecu obrotowym podlega nagrzaniu, odparowuje zawarta w nadawie woda i następuje częściowa piroliza materiału wsadowego. Proces w piecu obrotowym prowadzony jest w atmosferze redukcyjnej - czyli w niedomiarze podawanego tlenu z powietrzem podmuchowym, co zapobiega nadmiernemu ogrzewaniu i samozapłonowi wsadu i gazów popirolitycznych, a co za tym idzie warunkuje proces rozkładu substancji organicznej ze zhomogenizowanych odpadów i PUPZ do prostszych lotnych związków i pozostałości stałej (karbonizatu). W końcowej, wylotowej w kierunku komory spalania fluidalnego, części pieca obrotowego znajduje się jedynie para wodna, gaz popirolityczny i karbonizat w postaci stałej. Stały karbonizat pod wpływem siły ciężkości i obrotów pieca obrotowego zsypuje się do paleniska komory fluidalnej, gdzie trafiają również palne gazy popirolityczne. Do komory fluidalnej kierowane jest również, poprzez sitowe dno, powietrze znad części przyjęciowej – jako powietrze podmuchowe do spalania. Tworzy się silnie zawirowana mieszanka palna. Mieszanka ulega wewnątrz komory fluidalnej spalaniu. Na skutek prowadzonego procesu spalania w warstwie fluidalnej następuje wypalanie karbonizatu oraz spalanie gazów popirolitycznych. Z komory fluidalnej, z jej trzeciej strefy, o naj słabszym podmuchu od spodu - popiół odprowadzany jest rurą zsypową zamkniętą od dołu służącą i połączoną z podajnikiem odprowadzającym popiół na zewnątrz do pojemnika pośredniego – skąd docelowo przetransportowany jest do docelowego szczelnego kontenera.

Wymiary geometryczne części dopalającej zarówno linii spalającej A i B oraz parametry wentylatora wyciągowego są dobrane tak aby zapewnić czas przebywania w urządzeniach gazów, w temperaturze powyżej 850 °C, ponad 2 s.

W komorze dopalania linii A i B realizowany jest ciągły pomiar temperatury gazów i w przypadku jej spadku w tej części poniżej 850 °C automatycznie zatrzymywane jest podawanie rozdrobnionego surowca do procesu i włącza się palnik części dopalającej (opałany tylko standardowym paliwem – bioestrem czy olejem opałowym) w celu dogrzenia wnętrza do powyżej wymaganych 850 °C. Prócz pomiaru temperatury prowadzony będzie wymagany pomiar zawartości tlenu w komorze dopalającej oraz ciśnienie gazów spalinowych.

Poprawność procesu dopalania gazów popirolitycznych i karbonizatu w komorze fluidalnej kontrolowana jest przez pomiar zawartości tlenu w spalinach, temperatury i ciśnienia spalin przy wylocie z komory fluidalnej – dopalającej.

Spaliny już z części dopalającej aktualnie pracującej linii spalającej o temperaturze ok. 900 - 1000°C będą podawane kanałem spalin gorących, do oddzielnych dla każdej linii kotłów odzysknicowych, gdzie w płomieniówkach oddają ciepło jednocześnie grzejąc wodę zasilającą, doprowadzając ją do stanu pary. Gazy odlotowe po schłodzeniu w kotle do temperatury ok. 240°C, trafią na układ podczyszczania spalin, współpracującego z częścią monitoringu emisji, zaś produkt w postaci pary wodnej trafi na układ odzysku energii lub też po części (alternatywnie) jako para procesowa do produkcji mączki mięsno – kostnej na równoległe eksploatowanej na terenie zakładu instalacji wytwórczej mączki mięsno – kostnej. Odzysk energii z wytwarzanej w kotle odzysknicowym pary prowadzony będzie dwustopniowo. W pierwszym etapie para trafi na 6-cio cylindrowy silnik parowy z dwustopniową ekspansją produkcji. W silniku energia pary, podczas dwustopniowego rozprężania wykorzystywana jest na pracę mechaniczną do napędu tłoków tego silnika. Kolejno wał obrotowy silnika sprzężony jest z synchronicznym trójfazowym generatorem prądu. Silnik parowy może w razie potrzeby pracować też jako stacja redukcyjna ciśnienia pary. Generowana energia elektryczna sprzedawana jest do sieci elektroenergetycznej lub też może być wykorzystywana jako źródło energii elektrycznej dla zakładu. Po przejściu przez silnik para jest kierowana do wymiennika para – woda użytkowa o dwustopniowym obiegu. Kondensat pary jest zawracany do zbiornika i dalej podawany jako woda zasilająca kocioł odzysknicowy. Natomiast podgrzana w wymienniku woda użytkowa trafi do ciepłociągu włączonego do sieci ciepłowniczej miejskiej miasta Ełk. W sytuacjach awaryjnych, gdy standardowy, opisany wyżej sposób zagospodarowania ciepła z jakiegoś powodu nie będzie mógł być wykorzystany - całe ciepło może zostać doraźnie oddane w chłodni wentylatorowej pracującej w układzie woda – glikol. Uruchamiana tylko doraźnie chłodnia pozwala na elastyczną i bezpieczną pracę całego zespołu urządzeń energetycznych.

2. Zużycie energii, surowców i paliw

Tabela nr 1 *Zużycie surowców i materiałów pomocniczych (za wyjątkiem paliw) nie zawierających substancji niebezpiecznych*

Kod surowca*	Surowiec / materiał pomocniczy	Zastosowanie	Zużycie
SR1	Mieszanina produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i odpadów	Materiał przeznaczony do spalania	34 560 Mg/rok
SR2	AIRHITONE A4S2	Preparat do dezodoryzacji	300 dm ³ /rok
SR3	AIRHITONE SD	Preparat do dezodoryzacji	200 dm ³ /rok
SR4	INHITONE OD	Preparat do dezodoryzacji	600 dm ³ /rok
SR5	Kompost	Wkład do biofiltrów	30 Mg/rok(2)
SR6	Wodorotlenek wapnia	Reagent do usuwania zanieczyszczeń kwaśnych ze spalin	300 Mg/rok
SR7	Sól tabletkowana	Środek do uzdatniania wody kotłowej	18 Mg/rok
SR8	R410	Czynnik chłodniczy urządzeń klimatyzacyjnych	1,2 kg/rok(2)
SR9	Roztwór glikolu	Czynnik chłodniczy w chłodni wentylatorowej	4 Mg/rok(2)

* Kod wewnętrzny

(2) Podczas okresowych wymian

Tabela nr 2 Zużycie surowców i materiałów pomocniczych (za wyjątkiem paliw) zawierających substancje niebezpieczne

Kod surowca *	Surowiec / materiał pomocniczy	Zastosowanie	Zużycie
SN1	Rapacid - materiał pomocniczy	Preparat do dezynfekcji i sanityzacji o właściwościach myjących	100 dm ³ /rok
SN2	JKM - materiał pomocniczy	Preparat do mycia i dezynfekcji	100 dm ³ /rok
SN3	Soda kaustyczna- materiał pomocniczy	Preparat do dezynfekcji	5 Mg/rok
SN4	Virkon - materiał pomocniczy	Preparat biobójczy, dezynfekujący i czyszczący	0,25 Mg/rok
SN5	EPURO ECODOS V200	Środek do kondycjonowania wody kotłowej	3,0 Mg/rok

* Kod wewnętrzny

Tabela nr 3 Zużycie paliw na potrzeby produkcji ciepła, pary technologicznej i energii elektrycznej

Kod paliwa*	Rodzaj paliwa	Zużycie paliwa [Mg/rok]
F1	olej opałowy	700
F2	biodiesel	700
F3	tłuszcz zwierzęcy	2000

* kod wewnętrzny

Olej opałowy i biodiesel używane są naprzemiennie.

Zużycie energii elektrycznej:

- 2500 MWh/rok

Zużycie wody na cele socjalno-bytowe i technologiczne:

- 30 000 m³/rok

II. WARUNKI WPROWADZANIA SUBTANCJI LUB ENERGII DO ŚRODOWISKA

1. Wytwarzanie odpadów i sposoby postępowania z odpadami

1.1. Wytwarzanie odpadów

Tabela nr 4 Rodzaje i ilości odpadów wytwarzanych w wyniku eksploatacji instalacji

Lp.	Kod odpadu	Rodzaje odpadów wytwarzanych	Ilość przewidziana do wytwarzania Mg/rok	Podstawowy skład chemiczny i właściwości odpadów
Odpady niebezpieczne				
1.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	3,500	Oleje mineralne są otrzymywane z produktów przeróbki ropy naftowej i zawierają w swoim składzie głównie węglowodory o dużej masie cząsteczkowej – olej bazowy. Prócz oleju bazowego stosowane są liczne dodatki syntetycznych związków organicznych polepszające właściwości eksploatacyjne, takie jak np.: regulatory lepkości, antyutleniacze, inhibitory korozji, środki antypienne itd (w ilości w sumie nawet 30-40 % wag).
2.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	0,500	Część używanych do różnych celów tkanin (ochronnych, konserwatorskich, czyszczenia, zabezpieczenia) będzie miała kontakt z substancjami niebezpiecznymi głównie olejami i smarami, w części warsztatowej. Z punktu widzenia chemicznego będą to, więc barwione tkaniny naturalne (bawełna, wełna) lub syntetyczne (głównie poliestrowe), nasączone różnymi substancjami niebezpiecznymi, a głównie olejami mineralnymi czy smarami. Także ze względu na specyfikę prowadzonej działalności tkaniny mogą być zanieczyszczone materiałem o zagrożeniu sanitarnym.
3.	16 01 07*	Filtry olejowe	0,010	Filtr składa się z obudowy wykonanej z blachy metalowej, uszczelnień oraz tkaniny/tektury filtracyjnej wewnątrz. Charakter niebezpieczny temu odpadowi nadaje więc jedynie przepracowany olej, którym nasączona jest tkanina/tektura filtracyjna oraz wydzielone w

				porach tkaniny/tektury zanieczyszczenia stałe – sadze, cząstki mineralne. Same elementy konstrukcyjne filtra nie posiadają własności niebezpiecznych
4.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	0,010	Świetlówka składa się z rury szklanej w której występują wyładowania elektryczne pomiędzy dwiema elektrodami. Wnętrze rury wypełnia argon i pary rtęci pod niskim ciśnieniem. Powierzchnia wewnętrzna rury pokryta jest mieszaniną odpowiednio dobranych substancji chemicznych wykazujących właściwości fluorescencyjne, tworzącą warstwę zwaną luminoforem. W przypadku rozszczelnienia rury świetlówki, uwalniana jest rtęć w postaci pary, stanowiąca składnik niebezpieczny i wysoce toksyczny.
5.	19 01 07*	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	300,000	Odpad wytrącony na cyklofiltrze jest produktem wtórnym prowadzonego procesu, otrzymanym przez działanie wysokiej temperatury oraz atmosfery utleniającej na substancje mineralne zawarte w wyjściowym materiale biologicznym kierowanym do spalania na instalacji. Zawiera większość pierwiastków elementarnych materiału wyjściowego w postaci mieszaniny nieorganicznych nielotnych tlenków uniesionych z paleniska w postaci pylistej. Głównym składnikiem jest krzemionka SiO ₂ , obecne są tlenki glinu, wapnia i żelaza. Natomiast pozostałość z odkwaszania spalin stanowi nieprzegarowane wapno hydratyzowane CaO oraz mieszanina soli nieorganicznych powstałych w wyniku reakcji wapna hydratyzowanego ze składnikami kwaśnymi spalin (głównie chlorek wapnia i siarczany (IV i VI) wapnia).

Odpady inne niż niebezpieczne				
1.	02 02 01	Odpady z mycia i przygotowywania surowców	30,00	Jest to materiał pochodzenia biologicznego (fragmenty tkanek zwierzęcych) o zagrożeniu sanitarnym i odorotwórczym. Odpad ten jest tożsamy z materiałem przerabianym na instalacji spalającej.
2.	02 02 99	Inne niewymienione odpady	30,00	Zużyty wkład do biofiltra, który głównie stanowi masa rekultywacyjna (produkt zakładania terenów zielonych i rekultywacji gruntów), kora brzoza i sosnowa oraz bale z drzew liściastych. Przepracowane złożę stanowi odpad suchy - organiczny.
3.	16 01 15	Płyny zapobiegające zamarzaniu inne niż wymienione w 16 01 14	4,00	Główną grupą płynów przemysłowych układów chłodzenia wodne roztwory glikolu (etylenowego lub propylenowego) rozcieńczone z wodą destylowaną lub demineralizowaną wraz z dodatkami m.in. antykorozyjnymi i odkamieniającymi. Takie płyny z głównym czynnikiem roboczym - glikolem propylenowym, mogą być klasyfikowane jako pozbawione własności niebezpiecznych. W toku eksploatacji czynnik ten podlega zanieczyszczeniu oraz procesom starzenia tracąc wyjściowe właściwości stąd jest okresowo wymieniany.
4.	17 04 07	Mieszanki metali	10,00	Do tej grupy należą wszelkie odpadowe elementy konstrukcyjne wykonane ze stopów żelaza z węglem wraz z dodatkami, czyli stali. Powstawała będzie także pewna ilość metali nieżelaznych jak aluminium, miedź czy w mniejszym stopniu miedź (stop miedzi i cynku).
5.	19 01 12	Żuźle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11	2000,00	Popiół powstały po unieszkodliwieniu produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego charakteryzuje się wysoką zawartością wapnia 30% (zbliżona do zawartości w nawozach wapniowych) i bardzo wysoką fosforu 17%, co

				oznacza, że 1 tona popiołu zawiera 170 kg P. Dla porównania zawartość fosforu w popularnym nawozie superfosfat granulowany wynosi 18 %. Popiół charakteryzuje się wysokim pH 12.2 oraz wysoką zawartością magnezu i żelaza, co jest korzystne z uwagi na odkwaszające działanie popiołu i dla rozwoju roślin. Zawartość potasu jest niska. Pierwiastki śladowe są na niskim poziomie, nie stwarzają zatem zagrożenia dla środowiska przyrodniczego.
6.	19 08 02	Zawartość piaskowników	2,00	Materiał mineralny (gleba, piasek) dostający się do studzienek kanalizacji deszczowej z opadami atmosferycznymi, opadający ciężki materiał mineralny.

1.1.1. Sposoby postępowania z wytwarzanymi odpadami

Tabela nr 5 Sposoby postępowania z wytwarzanymi odpadami

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Sposoby gospodarowania odpadami
Odpady niebezpieczne			
1.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Magazynowane będą w zadaszonej, zamykanej wiacie z betonowym podłożem, gromadzone w metalowych beczkach lub kontenerach a następnie przekazywane do unieszkodliwienia firmie posiadającej stosowne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami.
2.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	
3.	16 01 07*	Filtry olejowe	
4.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy ⁽¹⁾ inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Magazynowane będą w magazynie odpadów technicznych, gromadzone w oryginalnych opakowaniach lub specjalnie przeznaczonym do tego kontenerze a następnie przekazywane do unieszkodliwienia firmie posiadającej stosowne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami.

5.	19 01 07*	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych	Magazynowany w zamkniętym kontenerze metalowym, a następnie przekazywany firmie posiadającej uprawnienia do przewozu tego typu substancji niebezpiecznej i dalej przekazywany do unieszkodliwiania firmie posiadającej stosowne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami.
Odpady inne niż niebezpieczne			
6.	02 02 01	Odpady z mycia i przygotowywania surowców	Odpady te nie będą magazynowane na terenie zakładu, po usunięciu ze studzienek będą przekazywane do unieszkodliwiania specjalistycznej firmie lub też możliwe jest ich unieszkodliwienie na miejscu w ramach instalacji na urządzeniu spalającym.
7.	02 02 99	Inne niewymienione odpady	Zużyty kompost z komór biofiltrów bezpośrednio wywożony będzie na składowisko lub alternatywnie skierowany będzie na instalację do termicznego unieszkodliwiania.
8.	16 01 15	Płyny zapobiegające zamarzaniu inne niż wymienione w 16 01 14	Odpad będzie powstawał okresowo jedynie przy planowanej wymianie czynnika i przekazywany dalej podmiotowi legitymującemu się możliwością przyjęcia do dalszego unieszkodliwiania.
9.	17 04 07	Mieszanki metali	Magazynowane będą w metalowym pojemniku ustawionym w wyznaczonym miejscu, a następnie oddawane do lokalnego punktu skupu złomu.
10.	19 01 12	Żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11	Magazynowane będą w metalowych kontenerach, a następnie przekazywane podmiotom posiadającym stosowne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami.
11.	19 08 02	Zawartość piaskowników	Odpad ten nie będzie magazynowany na terenie zakładu, po usunięciu ze studzienek będzie przekazywany podmiotom posiadającym stosowne decyzje z zakresu gospodarowania odpadami.

2. Przetwarzanie odpadów

2.1. Przetwarzanie odpadów w procesie unieszkodliwiania

2.1.1. Rodzaje odpadów przewidzianych do unieszkodliwiania i metody unieszkodliwiania

Tabela nr 6 Rodzaje i masa odpadów przewidzianych do przetworzenia w procesie unieszkodliwiania w ciągu roku w procesie D10

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]	Sposób zagospodarowania odpadów
1.	02 01 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	1200	D10 – przekształcanie termiczne na lądzie
2.	02 01 06	Odchody zwierzęce	200,00	
3.	02 01 80*	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazujące właściwości niebezpieczne	2600,000	
4.	02 01 81	Zwierzęta padłe i odpadowa tkanka zwierzęca stanowiące materiał szczególnego i wysokiego ryzyka inne niż wymienione w 02 01 80	3000,00	
5.	02 01 82	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności	3050,00	
6.	02 02 01	Odpady z mycia i przygotowywania surowców	300,00	
7.	02 02 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	1500,00	
8.	02 02 03	Surowce i produkty nienadające się do spożycia i przetwórstwa	2400,00	
9.	02 02 04	Osady z zakładowych oczyszczalni ścieków	3000,00	
10.	02 02 80*	Odpadowa tkanka zwierzęca wykazująca właściwości niebezpieczne	700,000	
11.	02 02 81	Odpadowa tkanka zwierzęca stanowiąca materiał szczególnego i wysokiego ryzyka, w tym odpady z produkcji pasz mięsno-kostnych inne niż wymienione w 02 02	6500,00	

		80		
12.	02 02 82	Odpady z produkcji mączki rybnej inne niż wymienione w 02 02 80	60,00	
13.	02 02 99	Inne niewymienione odpady	500,00	D10 przekształcanie termiczne na lądzie
14.	02 03 01	Szlamy z mycia, oczyszczania, obierania, odwirowywania i oddzielania surowców	300,00	
15.	02 05 01	Surowce i produkty nieprzydatne do spożycia oraz przetwarzania	300,00	
16.	04 01 01	Odpady z mizdrowania (odzierki i dwoiny wapniowe)	500,00	
17.	16 03 80	Produkty spożywcze przeterminowane lub nieprzydatne do spożycia	400,00	
18.	19 02 10	Odpady palne inne niż wymienione w 19 02 08 lub 19 02 09	6000,00*	
19.	19 08 01	Skratki	100,00	
20.	19 08 09	Tłuszcze i mieszaniny olejów z separacji olej/woda zawierające wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze	100,00	
21.	19 12 10	Odpady palne (paliwo alternatywne)	1000,00	
22.	19 02 11*	Inne odpady zawierające substancje niebezpieczne	150,000	
23.	20 01 08	Odpady kuchenne ulegające biodegradacji	450,00	
24.	20 01 25	Oleje i tłuszcze jadalne	250,00	

* w tym tłuszcz zwierzęcy stosowany jako paliwo

2.1.2. Rodzaje i ilości odpadów powstających w wyniku przetwarzania

Tabela nr 7 Rodzaje i ilości odpadów powstających w wyniku przetwarzania w procesie unieszkodliwiania D10 w ciągu roku

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość [Mg/rok]
1.	19 01 12	Żużle i popioły paleniskowe inne niż wymienione w 19 01 11	2000,00

2.1.3. Miejsca i sposoby magazynowania odpadów przeznaczonych do odzysku

Odpady przeznaczone do przetwarzania w procesie unieszkodliwiania D10 nie będą magazynowane lecz bezpośrednio poddawane unieszkodliwianiu w instalacji.

2.1.4. Minimalna i maksymalna ilość odpadów niebezpiecznych, ich najniższa i najwyższa wartość kaloryczna oraz maksymalna zawartość zanieczyszczeń.

Tabela nr 8

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość minimalna [Mg/rok]	Ilość maksymalna [Mg/rok]	Wartość kaloryczna [kJ/kg]	Max. zawartość zidentyfikowanych zanieczyszczeń
1.	02 01 80*	Zwierzęta padłe i ubite z konieczności oraz odpadowa tkanka zwierzęca, wykazujące właściwości niebezpieczne	0	3100	6000	Siarka (S) – 0,1 % Chlor (Cl) – 0,29 %
2.	02 02 80*	Odpadowa tkanka zwierzęca wykazująca właściwości niebezpieczne	0	700	6000	Siarka (S)– 0,1 % Chlor (Cl) – 0,29 %
3.	19 02 11*	Inne odpady zawierające substancje niebezpieczne	0	250	20000-38000	Siarka (S) – 0,5-0,06 % Chlor (Cl) – 0,6-0,09 %

3. Zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków

3.1. Zaopatrzenie w wodę

Woda na potrzeby instalacji pobierana jest z zewnętrznej sieci wodociągowej, eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku.

Zużycie wody ogółem wynosi - **30 000 m³/rok**, w tym:
- na cele technologiczne:

$$Q_R = 28\,500 \text{ m}^3/\text{rok}$$

3.2. Odprowadzanie ścieków

3.2.1. Ścieki bytowe

Powstające na terenie zakładu ścieki bytowe odprowadzane są razem ze ściekami przemysłowymi do kanalizacji sanitarnej eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku, w ilości:

$$Q_R = 174 \text{ m}^3/\text{d.}$$

3.2.2. Ścieki technologiczne

Powstające na terenie zakładu ścieki przemysłowe, po podczyszczeniu w zakładowej oczyszczalni ścieków, odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej, eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku, w ilości:

$$Q_R = 21\,736 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Stan i skład ścieków przemysłowych wprowadzanych do kanalizacji miejskiej:

Tabela nr 9

Nazwa wskaźnika	Jednostka	Wartości wskaźników zanieczyszczeń
BZT ₅	mg O ₂ /l	700
ChZT _{Cr}	mg O ₂ /l	1400
Azot ogólny	mg N/l	98
Fosfor ogólny	mg P/l	22
Zawiesiny ogólne	mg/l	650

3.2.3. Wody opadowe

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z utwardzonych powierzchni w obrębie instalacji, ujęte są w szczelny system kanalizacyjny i po oczyszczeniu, wprowadzane do ziemi poprzez studnie chłonne. Zakład posiada pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie wód opadowych i roztopowych do ziemi, wydane decyzją Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 8 lipca 2013 r. znak: OŚ-PŚ.7322.2.7.2013.

4. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza

4.1. Dopuszczalna wielkość emisji gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji:

Tabela nr 10

Nr Emitora	Nazwa obiektu źródło emisji	Zanieczyszczenia	Emisja z emitora dopuszczalna		
			stężenie	godzinowa	roczna
			[mg/Nm ³] ¹	[kg/h]	[Mg/a]
E6	Instalacja do termicznego przekształcania odpadów zwierzęcych – rozruch instalacji, praca palnika pieca obrotowego i palnika komory fluidalnej opalanych - biodiesel lub olej opałowy; zużycie paliwa (dwa palniki łącznie) – 300 kg/h)	pył całkowity	50*	--	0,0228
		dwutlenek siarki	850*	--	0,389
		tlenki azotu	400*	--	0,183
	Instalacja do termicznego przekształcania odpadów zwierzęcych – standardowa praca instalacji, praca palnika opalanego tłuszczem zwierzęcym oraz spalanie zwłok zwierzęcych i odpadów zwierzęcych w piecu obrotowym o max. ilości 4Mg/h, oraz praca palnika na biodiesel lub olej opałowy w komorze dopalania (zużycie 300 kg/h)	- pył ogółem	30/10**	--	0,804
- substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny		20/10**	--	0,781	
- chlorowodór		60/10**	--	0,872	
- fluorowodór		4/1**	--	0,156	
- dwutlenek siarki		200/50**	--	4,132	
- tlenek węgla		100/50**	--	3,98	
- tlenki azotu		400/200**	--	15,618	
- kadm+tal		0,05**2	--	0,0038	
- rtęć		0,05**2	--	0,0038	
- antymon+ arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad		0,5**2	--	0,0379	
- dioksyyny i furany		0,1x10 ⁻⁶ **3	--	7,58x10 ⁻⁶	

	Instalacja do termicznego przekształcania odpadów zwierzęcych – wygaszanie instalacji, praca palnika w komorze dopalania- spalany biodiesel lub olej opałowy; (zużycie – 300 kg/h)	pył całkowity dwutlenek siarki tlenki azotu	50* 850* 400*	-- -- --	0,0114 0,1946 0,0916
E7	Odpowietrzenie silosa magazynowego Ca(OH)₂ o pojemności 12m³	pył całkowity	--	0,09	0,0008
E8	Biofiltr nr 5	amoniak siarkowodór	-- --	0,0153 0,0042	0,132 0,036
	łącznie z instalacji IPPC Spalanie: -odpady zwierzęce roczne – 34560 Mg/a - tłuszcz zwierzęcy – 2000 Mg/a - olej opałowy – 700 Mg/a - biodiesel – 700 Mg/a	- amoniak - siarkowodór - pył ogółem - substancje organiczne w postaci gazów i par wyrażone jako całkowity węgiel organiczny - chlorowodór - fluorowodór - dwutlenek siarki - tlenek węgla - tlenki azotu - kadm+tal - rtęć - antymon+ arsen + ołów + chrom + kobalt + miedź + mangan + nikiel + wanad - dioksyny i furany	-- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- -- --		0,132 0,036 0,838 0,781 0,872 0,156 4,132 3,98 15,618 0,0038 0,0038 0,0379 7,58x10 ⁻⁶

* - standard emisyjny [mg/Nm³] dla spalin w warunkach umownych dla 3% tlenu w suchych gazach odlotowych

** - standard emisyjny [mg/Nm³] dla spalin w warunkach umownych dla 11% tlenu w suchych gazach odlotowych.

1. dla spalania odpadów podano stężenie średnie 30-minutowe/stężenie średnie dobowe
2. dla spalania odpadów podano stężenie średnie z próby o czasie trwania od 30 minut do 8 godzin
3. dla spalania odpadów podano stężenie średnie z próby o czasie trwania od 6 do 8 godzin

Paliwo o wartości opałowej:

- biodiesel/ olej opałowy/ odpadowy tłuszcz zwierzęcy: $W_d \geq 38$ MJ/kg
- odpady i PUPZ : $W_d = 6-9$ MJ/kg.

4.1.1. Miejsca i parametry wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

Tabela nr 11

Miejsce emisji	Wysokość emitora [m]	Średnica emitora [m]/ wymiary powierzchni emisji [m ²]	Przepływ gazów na wylocie emitora lub wydajność wentylatora (m ³ /h)	Temperatura gazów odlotowych na wylocie (K)	Czas emisji [h/rok]
Komin stalowy, otwarty instalacji do spalania odpadów zwierzęcych - rozruch instalacji	25,0	1,00	3180 ⁽²⁾	413	144
- spalanie zwłok zwierzęcych i odpadów zwierzęcych			8995 ⁽²⁾		8424
- wygaszanie instalacji			3180 ⁽²⁾		72
Wylot zadaszony silosa magazynującego Ca(OH) ₂	8,0	0,8 ⁽¹⁾	1800 ⁽³⁾	290	9
Biofiltr nr 5	1,8	15 x 10m	8480 ⁽³⁾	290	8640

(1) średnica zastępcza

(2) hipotetyczny przepływ suchych gazów w warunkach umownych, przy zawartości tlenu odniesienia - 3% dla spalania paliw płynnych i 11% dla spalania odpadów

(3) strumień gazów odlotowych wynikający z wydajności wentylatora

4.1.2. Sposoby ograniczenia emisji zanieczyszczeń

1. Instalacja do termicznego przekształcania odpadów i PUPZ składa się z dwóch linii do spalania odpadów:

- linii A posiadającej: piec obrotowy z palnikiem rozpałowym, komorę dopalania gazów popirolitycznych z palnikiem wspomagającym i awaryjnym wyrzutem spalin, kanał rozprężny spalin, kocioł odzysknicowy
- linii B posiadającej: piec obrotowy z olejowym palnikiem rozpałowym, do pirolizy odpadów, komorę fluidalną z palnikiem na paliwo płynne do spalania gazów popirolitycznych oraz stałego karbonizatu, instalację awaryjnego wyrzutu spalin, kanał rozprężny spalin, kocioł odzysknicowy,

oraz jednego wspólnego systemu oczyszczania spalin pochodzących ze spalania odpadów zwierzęcych, składającego się z:

- cyklofiltra typu 6x710 firmy ECO INSTAL, pracującego jako multicyklon w układzie baterii 6 sztuk cyklonów o średnicy wewnętrznej 710 mm każdy,
 - chłodnicy natryskowej spalin,
 - współprądowego reaktora przepływowego służącego do odkwaszania spalin z zastosowaniem pylistego wodorotlenku wapnia-Ca(OH)₂ z układem zadawania i recyklingu proszku wapna hydratyzowanego,
 - filtra workowego firmy ECO INSTAL typu Flat-Bag 381-3,2/2,0/2,3/80 z zainstalowanymi 264 workami filtracyjnymi, o łącznej powierzchni filtracji 381 m²,
 - wentylatora wyciągowego spalin.
2. Zbiornik magazynowania wapna - silos o pojemności 12 m³ posiada filtr tkaninowy skrzynkowy produkcji firmy WAM typu DUSTSHAKE R01, z wkładami kieszeniowymi poliestrowymi o łącznej powierzchni filtracji 17 m².
 3. Automatyczny system zapobiegania podawaniu odpadów do instalacji spalania odpadów, w przypadku nie osiągnięcia wymaganej temperatury roboczej czy też spadku temperatury poniżej wymaganej.
 4. Parametry spalania odpadów zwierzęcych zapewniają należyte dopalenie pozostałości poprocesowych:
 - temperatura procesu wynosi minimum 850 °C,
 - czas przebywania spalin w temperaturze nie niższej niż 850 °C wynosi minimum 2 sekundy w każdej linii,
 - każda instalacja posiada dwa palniki opalane biodiesłem lub olejem opałowym, włączający się automatycznie jeżeli temperatura gazów spalinowych spadnie poniżej 850 °C oraz w czasie rozruchu i wygaszania instalacji,
 - w przypadku gdy temperatura w komorze spalania jest mniejsza niż 850 °C automatycznie wstrzymywane jest podawanie surowca do komory paleniska.

4.1.3. Warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

- Instalacja do termicznego przekształcania odpadów i PUPZ posiada system wentylacji zbierający powietrze z hali, znad bunkra zasypowego (muldy) i hali kontenerów (przyjęcie odpadów zwierzęcych do unieszkodliwienia) na biofiltr i jako powietrze podmuchowe do spalania w komorze fluidalnej.
- Źródła wprowadzania gazów i pyłów do powietrza należy użytkować zgodnie z ich danymi techniczno-ruchowymi zapewniającymi nie przekraczanie dopuszczalnych ilości substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza.
- Zamontowane urządzenie do redukcji zanieczyszczeń należy utrzymywać w stałej gotowości eksploatacyjnej i eksploatować zgodnie z danymi techniczno-ruchowymi w sposób gwarantujący ich skuteczność zapewniających dotrzymanie wielkości emisji dopuszczalnych, określonych niniejszą decyzją.

5. Emisja hałasu do środowiska

5.1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Nie określono wielkości dopuszczalnego poziomu hałasu wynikającego z eksploatacji instalacji, w każdych warunkach funkcjonowania instalacji, ponieważ w bezpośrednim sąsiedztwie instalacji brak jest obszarów podlegających ochronie akustycznej. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. Nr 120, poz.826, ze zm.), nie określa dopuszczalnego poziomu hałasu dla terenów leśnych.

5.1.2. Parametry źródeł emisji hałasu do środowiska

Tabela nr 12

Lp.	Instalacja/źródło	Urządzenie/lokalizacja	Czas pracy [h]	
			dzień 6 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	noc 22 ⁰⁰ -6 ⁰⁰
1.	Chłodnia wentylatorowa typ TGR-180643-C producent GEA	Instalacja do termicznego przekształcania odpadów zwierzęcych	16	8
2.	Wentylator promieniowy typu WP 256/548 RD 270 za biofiltrem spalarni		16	8
3.	Wentylator wyciągowy spalin typu KXE 063-063030		16	8
4.	Klimatyzator nr 2 typ ELECTRA WNG 24, klimatyzacja sterowni		16	8
5.	Klimatyzator nr 3 typ ELECTRA COMPACT 18, klimatyzacja muldy załadowniczej spalarni		16	8
6.	Klimatyzator nr 4, typ S1225, klimatyzacja kontenera monitoringu spalin		16	8
7.	Zasadnicza hala technologiczna spalarni		16	8
8.	Hala odzysku energii		16	8
9.	Kontener monitoringu spalin		16	8
10.	Węzeł oczyszczania spalin		16	8

III. MONITOROWANIE PROCESÓW TECHNOLOGICZNYCH, POMIAR I EWIDENCJONOWANIE WIELKOŚCI EMISJI

1. Zakres i sposób monitoringu

1.1. Monitoring procesów technologicznych

Monitoring poboru wody oraz wykorzystania paliw i energii elektrycznej prowadzony będzie poprzez bieżące odczyty liczników. W celu monitoringu parametrów technicznych procesu prowadzone będą ciągłe pomiary temperatury gazów spalinowych, zawartości tlenu w gazach spalinowych oraz ciśnienia gazów spalinowych, w oparciu o zainstalowany system monitoringowy.

1.2. Monitoring hałasu

- Pomiar kontrolny hałasu w środowisku należy wykonywać w czasie standardowej pracy instalacji, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291).
- Jako referencyjne punkty pomiarowe hałasu należy przyjąć punkty na najbliższej dla instalacji granicy obszaru podlegającego ochronie akustycznej.
- Pomiar hałasu należy wykonywać według metodyki referencyjnej wynikającej z obowiązujących przepisów szczegółowych, w tym również w zakresie częstotliwości pomiarów.

1.3. Monitoring ilości zużytej wody

- kontrola ilości zużywanej wody pobieranej z zewnętrznej sieci wodociągowej – zgodnie z warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej z Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku

1.4. Monitoring ścieków

- kontrola jakości ścieków wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. w Ełku – zgodnie z warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej z Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku.

1.5. Monitoring emisji do powietrza

- Emitory, dla których określono wielkość emisji dopuszczalnej wyposażyć w stanowiska do pomiaru wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza, zgodnie z obowiązującymi normami.
- Stanowisko pomiarowe powinno być na bieżąco utrzymywane w stanie umożliwiającym prawidłowe wykonywanie pomiarów emisji oraz zapewniającym zachowanie wymogów BHP.
- Ustala się zakres, częstotliwość i metodykę wykonywania pomiarów emisji: Pomiar ciągły i okresowy należy wykonywać w czasie standardowej pracy instalacji, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291).

IV. SPOSOBY OSIĄGANIA WYSOKIEGO POZIOMU OCHRONY ŚRODOWISKA JAKO CAŁOŚCI

1. Metody ograniczania uciążliwości gospodarki odpadami:

- minimalizacja czasu magazynowania wytwarzanych odpadów o ile to możliwe,
- tymczasowe magazynowanie wytwarzanych odpadów do czasu zgromadzenia odpowiedniej ilości,

- magazynowanie wytwarzanych odpadów w odpowiednio przystosowanych pojemnikach,
- unieszkodliwianie części wytwarzanych odpadów w ramach instalacji.

2. Metody ochrony środowiska wodnego:

- ścieki technologiczne i bytowe kierowane będą do urządzeń kanalizacyjnych Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku,
- wody opadowe i roztopowe pochodzące z utwardzonych powierzchni w obrębie instalacji, ujęte są w szczelny system kanalizacyjny i po podczyszczeniu, wprowadzane do ziemi poprzez studnie chłonne.

3. Metody ochrony powietrza:

1. Instalacja do termicznego przekształcania odpadów i PUPZ posiada system wentylacji kierujący powietrze z nad muldy zasypowej i hali kontenerów (przyjęcie odpadów zwierzęcych do unieszkodliwienia), na biofiltr i jako powietrze podmuchowe do spalania w komorze fluidalnej.
2. Źródła wprowadzania gazów i pyłów do powietrza należy użytkować zgodnie z ich danymi techniczno-ruchowymi zapewniającymi nie przekraczanie dopuszczalnych ilości substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza.
3. Zamontowane urządzenia do redukcji zanieczyszczeń należy utrzymywać w stałej gotowości eksploatacyjnej i eksploatować zgodnie z danymi techniczno-ruchowymi w sposób gwarantujący dotrzymanie emisji dopuszczalnej, określonej niniejszą decyzją.

V. W CELU OSIĄGANIA WYSOKIEGO POZIOMU OCHRONY ŚRODOWISKA JAKO CAŁOŚCI WNIOSKODAWCA ZOBOWIĄZANY JEST DO:

- zapewnienia warunków:
 - do czasowego przechowywania surowca wyłącznie w bunkrze (muldzie) lub kontenerach ustawionych w hali przyjęciowej,
 - ograniczenie do niezbędnego minimum czasu przetrzymywania surowca w bunkrze i kontenerach w hali przyjęciowej,
 - ograniczenia do niezbędnego minimum czasu przetrzymywania sztuk padłych, wymagających przeprowadzenia badań weterynaryjnych w hali przyjęciowej poza kontenerami,
- stosowania materiałów, surowców i paliw gwarantujących dotrzymanie wymogów najlepszej dostępnej techniki,
- utrzymywania urządzeń wchodzących w skład instalacji we właściwym stanie technicznym oraz przeprowadzania koniecznych remontów i napraw,
- dokonywania okresowych przeglądów najbardziej uciążliwych pod względem akustycznym urządzeń, w celu wyeliminowania nadmiernego zużycia elementów będących źródłem hałasu,
- prowadzenia rejestru zużywanej wody poprzez regularne odczyty wskaźników wodomierza,
- monitorowania parametrów procesu technologicznego poprzez prowadzenie ciągłych pomiarów temperatury gazów spalinowych, zawartości tlenu w gazach

- spalinowych, ciśnienia gazów spalinowych w oparciu o zainstalowany system monitoringowy,
- monitorowania efektywności pracy węzła oczyszczania spalin poprzez system ciągłego i okresowego monitoringu wielkości emisji.

VI. USTALA SIĘ DODATKOWE WARUNKI:

Zobowiązuje się prowadzącego instalację do:

1. Niezwłocznego powiadomienia Marszałka Województwa Warmińsko - Mazurskiego oraz Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Olsztynie o wystąpieniu zakłóceń w procesach technologicznych i operacjach technicznych lub w pracy urządzeń ograniczających emisję, które powodują przekroczenie o 30% lub więcej dopuszczalnych średnich dobowych wielkości emisji substancji określonych niniejszą decyzją.
2. Wykonania pomiarów emisji dietyloaminów, merkaptanów, metyloamin, trietyloamin z biofiltra w celu ustalenia wielkości emisji ww. substancji odorotwórczych, objętych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r., w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. nr 16, poz. 87), określenia uciążliwości ustalonej emisji dla środowiska i przedstawienia propozycji jej ograniczenia - **w terminie do dnia 30.06.2014 r.**
3. Wykonania śluzy powietrznej przy hali przyjęciowej w celu zapobiegania niekontrolowanej emisji gazów złoonych do środowiska – **w terminie do dnia 30.06.2014 r.**
4. Zapewnienia utrzymania podciśnienia w hali przyjęciowej i magazynowania kontenerów oraz kierowanie zanieczyszczonego powietrza na biofiltr lub jako powietrza podmuchowego, do instalacji spalania odpadów – **w terminie do dnia 30.06.2014 r.**

VII. SPOSOBY OGRANICZANIA ODDZIAŁYWAŃ TRANSGRANICZNYCH NA ŚRODOWISKO

Przedmiotowa instalacja nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko.

VIII. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA WYSTĘPOWANIU I OGRANICZANIA SKUTKÓW AWARII

Praca instalacji jest na bieżąco kontrolowana przez pracowników zakładu. Ponadto systematycznie przeprowadzane są kontrole stanu technicznego urządzeń wchodzących w skład instalacji. Procedura postępowania w przypadku ewentualnej awarii W obiekcie obejmuje zatrzymanie aktualnie pracującej linii spalającej, mycie, dezynfekcję oraz opróżnienie z nadmiaru surowca. W celu zachowania ciągłości procesu uruchamiana będzie linia rezerwowa.

W przypadku wystąpienia awarii należy postępować zgodnie z opracowanymi procedurami i instrukcjami.

O wystąpieniu awarii należy niezwłocznie powiadomić Komendanta Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Ełku oraz Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Olsztynie.

IX. SPOSOBY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU ZAKOŃCZENIA EKSPLOATACJI INSTALACJI

W przypadku zakończenia eksploatacji instalacji należy:

- zdemontować maszyny i urządzenia wchodzące w skład instalacji i zagospodarować je zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- wszystkie wytworzone w zakładzie odpady należy przekazać odpowiedniej firmie posiadającej stosowne zezwolenia celem unieszkodliwienia lub odzysku,
- uprzątnąć zakład i otaczający go teren.

X. SPOSOBY ZAPEWNIENIA EFEKTYWNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII

Zmniejszenie zużycia energii można osiągnąć poprzez:

- stosowanie odpowiednich rozwiązań organizacyjnych,
- optymalizację procesów,
- zastosowanie rozwiązań innowacyjnych.

XI. TERMIN WAŻNOŚCI POZWOLENIA

Ustala się termin ważności pozwolenia do dnia **29 października 2023 r.** Pozwolenie podlega analizie przed upływem 5 lat od daty jego wydania.

Uzasadnienie

Pan Jan Laskowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Energoutil Jan Laskowski, 19-300 Ełk, Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A pismem z dnia 14.06.2012 r., zwrócił się do Marszałka Województwa Warmińsko – Mazurskiego z wnioskiem o wydanie decyzji udzielającej pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadowej tkanki zwierzęcej o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę, zlokalizowanej w Nowej Wsi Ełckiej, ul. Ełcka 1a, 19-300 Ełk.

Do wniosku załączono wymaganą dokumentację (2 egz. + wniosek w wersji elektronicznej) oraz dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej (uzupełnionej w dniu 13.06.2012 r.).

Na podstawie art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232), w związku z § 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055) i ust. 6 pkt 7 załącznika do ww. rozporządzenia, dla ww. instalacji wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego.

Na podstawie art. 378 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z § 2 ust.1 pkt 47 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 213, poz.1397) organem właściwym do wydania przedmiotowego pozwolenia jest Marszałek Województwa Warmińsko - Mazurskiego.

Po wstępnej analizie wniosku stwierdzono, że do wniosku nie załączono zgodnie z art. 208 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (zwanej dalej p.o.ś.) kopii wniosku o wydanie decyzji lub decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z powyższym pismem z dnia

25.06.2012 r. zwrócono się do Wnioskodawcy o uzupełnienie wniosku o kopię wniosku o wydanie decyzji lub decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli została wydana.

Przy piśmie z dnia 3.07.2012 r. (data wpływu 9.07.2013 r.) Wnioskodawca przesłał do tut. Urzędu decyzję Wójta Gminy Ełk o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie kotłowni z halą przyjęciową, z instalacją do recyklingu energetycznego komunalnych osadów ściekowych i odpadów zwierzęcych kategorii 2 i 3 w miejscowości Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A, na działce nr 326, obręb Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk; decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie orzekającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie ciepłociągu łączącego Wytwórnię Pasz i Mączek Mięsno-Kostnych położoną w Nowej Wsi Ełckiej z miejskim systemem ciepłowniczym w Ełku, pow. ełcki; decyzję Starosty Ełckiego zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę budynku wolnostojącego wiaty o konstrukcji stalowej obudowanej wg projektu indywidualnego mieszczącej kotłownię z halą przyjęciową: kompletną instalację technologiczną do spalania osadów pościekowych i odpadów zwierzęcych kategorii 2 i 3 z odzyskiem energii cieplnej, kategoria obiektu XVIII wraz z infrastrukturą towarzyszącą: przyłączem wody, kanalizacji sanitarnej i energii elektrycznej, obiektu lokalizowanego w granicy działki o nr geod. 326 na terenie Wytwórni Pasz i Mączek Mięsno-Kostnych w obrębie miejscowości Nowa Wieś Ełcka, gm. Ełk. Do ww. pisma załączono również kopię pisma Wójta Gminy Ełk, w którym stwierdzono, że inwestycja polegająca na zainstalowaniu silnika parowego typu 3C3KoH12cTS z generatorem prądowtórzym produkcji Spilling o mocy 0,8 MW, w budynku na agregat prądowtórzy funkcjonującej instalacji unieszkodliwiania zwłok zwierzęcych, nie stanowi przedsięwzięcia mogącego negatywnie oddziaływać na środowisko w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 123, poz. 1397).

Przedłożona decyzja Wójta Gminy Ełk z dnia 21.03.2006 r., znak: OŚ.7632/6/05/06 o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie kotłowni z halą przyjęciową, z instalacją do recyklingu energetycznego komunalnych osadów ściekowych i odpadów zwierzęcych kategorii 2 i 3 w miejscowości Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A, na działce nr 326, obręb Nowa Wieś Ełcka, gmina Ełk wydana została przed uzyskaniem przez podmiot decyzji Starosty Ełckiego nr 74/2006 z dnia 20.04.2006 r. udzielającej pozwolenia na budowę pierwszej linii spalającej (obecnie oznaczonej jako linia B). Linia ta w chwili obecnej objęta jest pozwoleniem zintegrowanym wydanym przez Starostę Ełckiego decyzją znak: R.7649-2/05/06 z dnia 28.07.2006 r., zmienioną decyzją Starosty Ełckiego znak: R.7649-1/07 z dnia 12.03.2007 r. oraz decyzją Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego znak: OŚ.PŚ.7650-29/08/09 z dnia 22.04.2009 r.

W związku z tym, że wniosek z czerwca 2012 r. obejmował też drugą linię spalającą (linię A), zgodnie z art. 208 ust.4, pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. 2013 r., poz.1232) tut. Organ, w piśmie z dnia 11.07.2012 r. ponownie wezwał Wnioskodawcę do uzupełniania wniosku o kopię wniosku o wydanie decyzji albo decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art.71 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeśli została wydana. W piśmie z dnia 17 lipca 2012 r. Wnioskodawca poinformował, że przy realizacji linii spalającej oznaczonej w niniejszym pozwoleniu jako linia A, nie były prowadzone prace budowlane, a więc pozwolenie na budowę nie było wymagane, dlatego też nie przedstawił decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla powyższej linii.

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r. poz. 267) pismem z dnia 31.07.2012 r. zawiadomiono stronę o wszczęciu postępowania w sprawie wydania Panu Janowi Laskowskiemu prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Energoutil Jan Laskowski, 19-300 Ełk, Nowa Wieś Ełcka, ul. Ełcka 1A pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadowej tkanki zwierzęcej o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę, zlokalizowanej w Nowej Wsi Ełckiej, ul. Ełcka 1a, 19-300 Ełk.

Następnie Organ, zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 2, pkt 3, pkt 4, pkt 5, pkt 6, pkt 7 i pkt 8 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2013 r. poz. 1235), w związku z art. 218 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska, pismem z dnia 31.07.2012 r. podał do publicznej wiadomości informację o wszczęciu przedmiotowego postępowania i zamieszczeniu w publicznie dostępnym wykazie danych o wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla przedmiotowej instalacji oraz możliwości składania uwag i wniosków w terminie 21 dni. Powyższą informację wywieszono na tablicy ogłoszeń Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko – Mazurskiego, Urzędu Gminy Ełk, w Zakładzie, a także zamieszczono na stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko – Mazurskiego.

W terminie 21 dni od daty podania niniejszej informacji do publicznej wiadomości do tut. Organu nie wniesiono żadnych uwag i wniosków do sprawy.

Informacja o przedmiotowym wniosku umieszczona została w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod numerem 6809/2012.

Z uwagi na fakt, że w wyniku montażu nowej linii spalającej wydajność instalacji zostanie zwiększona, tut. Organ uznał, że wyjaśnienia wymaga, czy nie mamy do czynienia ze zmianą sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części. Było to istotne, bowiem zgodnie z Ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2013 r., poz.1235) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagana w sytuacji, gdy przedsięwzięcie będzie zaliczone do jednej z grup wymienionych w art. 71 ustawy, a którego realizacja wymaga uzyskania jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy, ale również (art. 72 ust. 1a u.u.i.ś.) przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane.

W związku z powyższym, tut. Organ pismem z dnia 04.09.2012 r. wystąpił do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Ełku z prośbą o zbadanie sprawy i przedstawienie stanowiska w ww. kwestii.

Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Ełku w piśmie z dnia 17.10.2012 r. znak: PINB-7140/19/29/2012 r. poinformował tut. Organ, że w trakcie

przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego uzyskał od inwestora - Pana Jana Laskowskiego - informację, że wykonywana druga linia spalająca w Zakładzie Energoutil Jan Laskowski ma jedynie charakter linii zapasowej, ma być uruchamiana wyłącznie w momencie ewentualnej awarii linii głównej, a nawet w takim przypadku wydajność spalania nie ulegnie zwiększeniu, dlatego też w tej sytuacji inwestor nie musiał uzyskiwać zgody na zmianę sposobu użytkowania.

Z uwagi na to, że we wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego z czerwca 2012 r. opisane działanie i wydajność instalacji do spalania była zupełnie inna niż ta przedstawiona Organowi Nadzoru Budowlanego w Ełku, tzn. wykonywana druga linia spalająca wskazana jest jako linia główna, a wydajność instalacji znacznie się zwiększa, w piśmie z dnia 29.10.2012 r. zwrócono się do Wnioskodawcy o wyjaśnienie zaistniałych rozbieżności.

W piśmie z dnia 15.11.2012 r. Wnioskodawca poinformował, że wyjaśnienia, które złożył do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego nie były dostatecznie precyzyjne, w efekcie czego nastąpiło „pomylenie linii”, jednakże w opinii Wnioskodawcy nie ma to znaczenia gdyż zawsze będzie pracowała jedna z nich. Poinformował ponadto, że sprawa wymaga głębszej analizy pod względem prawnym i technologicznym i w związku z powyższym stosowne wyjaśnienia zostaną przesłane do tut. Urzędu do końca listopada 2012 r.

Przy piśmie z dnia 27.11.2012 r. Wnioskodawca przesłał do tut. Urzędu opinię prawną dot. kwalifikacji montażu drugiej linii spalającej w przedmiotowej instalacji.

W piśmie z dnia 10.12.2012 r. tut. Organ poinformował, że przedstawiona opinia prawna jest analizowana, jednakże nie stanowi ona odpowiedzi na zapytanie zawarte w piśmie z dnia 29.10.2012 r., dotyczące rozbieżności pomiędzy wyjaśnieniami złożonymi przed Powiatowym Inspektorem Nadzoru Budowlanego w Ełku, a treścią wniosku o wydanie pozwolenia w kwestii ilości odpadów, które mają być w ciągu doby spalane w instalacji. W związku z powyższym, ponownie zwrócono się do Wnioskodawcy o wyjaśnienie, z czego wynikają te rozbieżności i jak w tej sytuacji należy potraktować dane podane we wniosku.

W piśmie z dnia 17.12.2012 r. Wnioskodawca przesłał wyjaśnienia, wskazując ponownie, że rozbieżności wynikają z niepełnej wiedzy osoby składającej wyjaśnienia przed PINB w Ełku i że dane podane we wniosku o wydanie przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego należy traktować jako właściwe.

W dniu 3.01.2013 r. do tut. Urzędu wpłynęło pismo, którym Wnioskodawca zwrócił się o uzupełnienie wniosku o dodatkowe rodzaje odpadów przewidzianych do odzysku i unieszkodliwiania.

Po szczegółowej analizie wniosku oraz przedłożonych wyjaśnień stwierdzono, że konieczne jest jego merytoryczne uzupełnienie w zakresie dotyczącym m.in. terminu oddania instalacji do eksploatacji i deklarowanego terminu i sposobu zakończenia eksploatacji instalacji; ilości wody wykorzystywanej na potrzeby instalacji; ilości ścieków przemysłowych; instalacji służącej do oczyszczania i odprowadzenia ścieków; właściwego określenia procesu termicznego przekształcania odpadów; emisji zanieczyszczeń do powietrza oraz informacji dotyczących instalacji oczyszczania gazów odlotowych i emitorów. W związku z powyższym tut. Organ pismem z dnia 22.01.2013 r. wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w wyżej opisanym zakresie.

Z uwagi na brak możliwości załatwienia sprawy w terminie określonym w art. 209 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. 1232) oraz koniecznością uzupełnienia wniosku, postanowieniem z dnia 31.01.2013 r. Tut. Organ poinformował o niezakończonym w terminie i wyznaczył nowy termin na załatwienie sprawy.

W piśmie z dnia 30.01.2013 r. (data wpływu do tut. Urzędu 31.01.2013 r.) Wnioskodawca przesłał uzupełnienie wniosku, które nadal wymagało wyjaśnienia. W związku z powyższym, tut. Organ pismem z dnia 28.02.2013 r. zwrócił się o ponowne uzupełnienie wniosku m.in. w zakresie ochrony powietrza, gospodarki wodno–ściekowej i gospodarowania odpadami.

Z uwagi na brak możliwości załatwienia sprawy w terminie określonym w postanowieniu tut. Organu z dnia 31.01.2013 r., postanowieniami z dnia 1.03.2013 r. oraz 29.03.2013 r. Tut. Organ ponownie poinformował Wnioskodawcę o niezałatwieniu sprawy w terminie i wskazał nowy termin na załatwienie sprawy.

W dniu 9.04.2013 r. do tut. Urzędu wpłynęła odpowiedź Wnioskodawcy na pismo z dnia 28.02.2013 r. Jednakże złożone uzupełnienie nadal wymagało wyjaśnienia pewnych kwestii m.in. dotyczących ochrony powietrza, gospodarki wodno–ściekowej i gospodarowania odpadami. W związku z powyższym tut. Organ pismem z dnia 8.05.2013 r., ponownie wezwał Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. W piśmie z dnia 20.05.2013 r. Strona przesłała uzupełnienie.

Postanowieniem z dnia 25.04.2013 r. poinformowano Wnioskodawcę o niezałatwieniu sprawy w terminie określonym w postanowieniu z dnia 29.03.2013 r. oraz wskazano nowy termin na załatwienie sprawy.

Tut. Organ po przeanalizowaniu wyjaśnień Wnioskodawcy z dnia 20.05.2013 r. ponownie zwrócił się do Strony o uzupełnienie wniosku (w piśmie z dnia 28.06.2013 r.). Wyjaśnienia nadesłano w piśmie z dnia 9.07.2013 r.

Ze względu na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność dokładnego przeanalizowania przedłożonych wyjaśnień postanowieniami z dnia 28.05.2013 r., 26.06.2013 r., 23.07.2013 r., 22.08.2013 r. i 18.09.2013 r. poinformowano Stronę o niezałatwieniu sprawy w terminie, wskazując nowy termin na załatwienie sprawy.

W toku prowadzonego postępowania Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, dwukrotnie w pismach z dnia 3.12.2012 r. oraz 29.07.2013 r., zwracał się do tut. Organu o rozważenie możliwości nałożenia na Wnioskodawcę dodatkowych obowiązków celem ograniczenia negatywnego oddziaływania na środowisko przejawiającego się uciążliwością odorową.

W pismach tych poruszył m.in. kwestie związane z przechowywaniem surowca przeznaczonego do unieszkodliwienia w bunkrze załadowniczym, zarzucając, że taki sposób przechowywania surowca nie zapewnia dostatecznego ograniczenia uciążliwości odorowej. Również biofiltr nr 5, służący oczyszczaniu powietrza pochodzącego z bunkra załadowniczego (muldy), posiada, w opinii WIOŚ, parametry niepozwalające na dostateczne ograniczenie uciążliwości odorowej, w związku z czym należałoby rozważyć ewentualność wykorzystania całego powietrza pochodzącego z biofiltra nr 5 jako powietrza podmuchowego. Ponadto, w ww. pismach poruszono kwestię niedoprecyzowania we wniosku informacji dotyczących parametrów kotłów odzysknicowych zwłaszcza w zakresie ich mocy termicznej dla standardowej fazy eksploatacji oraz poinformowano, że w trakcie wizji stwierdzono, że prowadzący instalację wykonał i eksploatuje reaktor przepływowy suchego odkwaszania spalin.

W piśmie z dnia 14.10.2013 r. tut. Organ na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) poinformował Stronę o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz składania końcowych oświadczeń i uwag w terminie 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia.

W dniu 16.10.2013 r. Pani Joanna Gomola oraz Pan Andrzej Jamiołkowski, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Pana Jana Laskowskiego w piśmie z dnia 16.10.2013 r., zapoznali się z aktami przedmiotowej sprawy.

Termin na przesłanie uwag upłynął w dniu 22.10.2013 r. jednak organ jest zobowiązany uwzględnić dodatkowy termin potrzebny na wypełnienie procedur związanych z dostarczaniem przesyłki przez urząd pocztowy, a zatem nie było możliwe załatwienie sprawy w terminie określonym w postanowieniu tut. Organu z dnia 18.09.2013 r.

W związku z powyższym tut. Organ postanowieniem z dnia 22.10.2013 r. poinformował Stronę o niezałatwieniu sprawy w terminie oraz wyznaczył nowy termin rozstrzygnięcia postępowania.

Następnie pismem z dnia 18.10.2013 r. (data wpływu do tut. Urzędu 23.10.2013 r.) Wnioskodawca przesłał wyjaśnienia, w których odniósł się do pisma Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska z dnia 29.07.2013 r., znak: WIOŚ-G-I.703.5.21.13.af. Wyjaśnienia dotyczyły zarzutu, że hala przyjęciowa nadal nie posiada buforu (śluzy powietrznej), zabezpieczającej przed wydostawaniem się odorów na zewnątrz budynku, zwłaszcza podczas wyładunku surowców.

W piśmie wyjaśniono, że budynek śluzy powietrznej jest już w trakcie budowy, w załączeniu przesłano decyzję Starosty Ełckiego z dnia 18.12.2012 r., znak: B.6740.29.160.2012, nr 513/2012 udzielającą pozwolenia na budowę budynku śluzy powietrznej – kategoria obiektu XVIII.

Ponadto w ww. piśmie, wyjaśniono kwestię gromadzenia surowca w hali przyjęciowej spalarni bezpośrednio na posadzce, bez stosowania szczelnych kontenerów. Strona wyjaśniła m.in., że odpady nie są gromadzone na posadzce, faktem jest, że chwilowo leżą na posadzce ale jednocześnie są wciągane na łamacz, który wstępnie je rozdrabnia po czym trafiają do bunkra (muldy). Wyjaśniono również, że zwierzęta padłe, zwłaszcza duże sztuki muszą przejść przez łamacz wstępny, ponieważ ślimaki w muldzie nie są w stanie ich rozdrobnić i przetransportować do łamacza głównego. Ponadto chwilowe przetrzymywanie sztuk padłych zwierząt poza kontenerami i bunkrem (muldą) ułatwia lekarzowi weterynarii pobranie prób do badań. W wyjaśnieniach powołano się również na przepisy weterynaryjne dopuszczające tymczasowe przetrzymywanie PUPZ oraz produktów pochodnych do czasu spalania.

W piśmie z dnia 18.10.2013 r. Strona odniosła się również do kwestii schładzania surowca dostarczanego do przedmiotowej instalacji. Wyjaśniono, że wytwórca odpadów zwierzęcych nie jest obligowany przez żadną z inspekcji czy urzędów do schładzania odpadów, w związku z powyższym trafiają one do przedmiotowej instalacji mając temperaturę otoczenia. Strona wniosła, że schładzanie ich po przywiezieniu na instalację jest nieuzasadnione ekonomicznie i ekologicznie, ponadto w interesie prowadzącego instalację jest jak najszybsze unieszkodliwienie przywiezionego surowca.

Również koncepcja wykorzystania całego powietrza „resztkowego” z biofiltra, jako powietrza podmuchowego do kotła, w opinii Wnioskodawcy jest nieuzasadniona.

Po przeanalizowaniu wniosku oraz jego uzupełnień stwierdzono, że spełnia on wymogi art. 184 oraz art. 208 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232).

Po wnikliwej analizie informacji zawartych we wniosku, w uzupełnieniach oraz innych dokumentach złożonych przez Wnioskodawcę oraz Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w trakcie prowadzonego postępowania tut. Organ stwierdził, że ze względu na rodzaj surowca

przetwarzanego w przedmiotowej instalacji istnieje duże zagrożenie uciążliwości odorowej, w związku z powyższym w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości konieczne jest wykonanie dodatkowych działań.

W związku z tym, na podstawie art. 211 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232) zobowiązano prowadzącego instalację do ograniczenia emisji substancji powstających w trakcie rozładunku i tymczasowego przechowywania odpadów przed spalaniem poprzez hermetyzację przyjęcia surowca. Określono również termin na poprawę sposobu przechowywania i rozładunku odpadów, w celu ograniczenia emisji substancji złowonnych emitowanych do środowiska.

Dodatkowo korzystając z uprawnień wynikających z art. 151 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., poz. 1232), zobowiązano wnioskodawcę do wykonania pomiarów emisji i ustalenia rodzajów i wielkości emisji substancji złowonnych emitowanych ze złoża biofiltra.

Zgodnie z art. 202 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, w pozwoleniu określono wielkość dopuszczalnej emisji pyłów i gazów do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji. Zgodnie z wnioskiem zakładu, nie określono dopuszczalnej wielkości emisji pyłów i gazów do powietrza w uzasadnionych technologicznie warunkach eksploatacyjnych odbiegających od normalnych.

Wg założeń technologicznych termicznego przekształcania odpadów zwierzęcych, do warunków odbiegających od normalnych należy zaliczyć możliwą sytuację awaryjnego zrzutu spalin bezpośrednio do powietrza.

Awaryjny zrzut spalin bezpośrednio do powietrza, z obejściem kotła odzysknicowego oraz układu cyklofiltra odpylającego, odbywa się w następujących przypadkach:

- awarii wentylatora wyciągowego spalin z kotła odzysknicowego i cyklofiltra,
- awaryjnego wzrostu temperatury spalin w komorze spalania w warstwie fluidalnej powyżej 180°C.

Proces ten może trwać do momentu schłodzenia instalacji i szacunkowo może trwać do 20 minut. Po zakończeniu schładzania, uszkodzona instalacja jest naprawiana i uruchamiana po usunięciu przyczyny awarii. Przypadki wystąpienia awaryjnego zrzutu zanieczyszczonych spalin do atmosfery należy rejestrować w sposób automatyczny i okresowo zgłaszać organom ochrony środowiska.

We wniosku wykazano, że emisja pyłów i gazów wprowadzanych do powietrza ze źródeł i emitorów do instalacji termicznego przekształcania odpadów i PUPZ, po uwzględnieniu emisji z pozostałych źródeł zlokalizowanych na terenie zakładu, nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych norm jakości powietrza poza granicami terenu, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny.

Instalacja nie powoduje przekroczeń dopuszczalnych poziomów tych substancji w powietrzu, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012 poz. 1031) oraz nie powoduje przekroczeń wartości odniesienia tych substancji określonych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2010, poz. 87).

Wymagania emisyjne dla instalacji do termicznego przekształcania odpadów i PUPZ ustalono zgodnie z obowiązującymi standardami emisyjnymi.

Dla instalacji, zgodnie z art. 211 ust. 2 ustawy - Prawo ochrony środowiska, nie określono w pozwolenia wielkość emisji hałasu do środowiska, wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, ponieważ w zasięgu

oddziaływania instalacji, brak jest terenów podlegających ochronie akustycznej. Określono jedynie rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla doby.

Prowadzący instalację zobowiązany jest do prowadzenia ciągłych i okresowych pomiarów emisji w czasie standardowej pracy instalacji, zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 4 listopada 2008r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz.U. Nr 206, poz. 1291).

Woda na potrzeby instalacji pobierana jest z zewnętrznej sieci wodociągowej, eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku. Woda pobierana jest na cele socjalno-bytowe oraz technologiczne. Ilość pobieranej wody określana jest na podstawie odczytów wodomierzy, zgodnie z warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej z Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Sp. z o.o. w Ełku.

Ścieki przemysłowe razem ze ściekami bytowymi odprowadzane są do kanalizacji sanitarnej eksploatowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku. Ścieki pochodzące z przedmiotowej instalacji poddawane są procesowi podczyszczania w oczyszczalni zakładowej razem ze ściekami pochodzącymi z instalacji do unieszkodliwiania lub odzysku padłych lub ubitych zwierząt lub odpadowej tkanki zwierzęcej o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę. Pomiar jakości ścieków wprowadzanych do kanalizacji sanitarnej winien się odbywać zgodnie z warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawartej z Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Ełku oraz rozporządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 136, poz. 964, z późn. zm.).

Wody opadowe i roztopowe pochodzące z terenu Zakładu Energoutil Jan Laskowski w Nowej Wsi Ełckiej: utwardzonej drogi (pow. 0,115 ha), placu składowego (pow. 0,272 ha) oraz terenu przed magazynami (pow. 0,134 ha), ujęte są w szczelny system kanalizacyjny i wprowadzane do ziemi poprzez cztery studnie chłonne. Wody opadowe i roztopowe przed wprowadzeniem do studni chłonnych będą oczyszczane w separatorach koalescencyjnych typu TSK-3B (trzy separatory) oraz separatorze SK-4B. Zakład posiada pozwolenie wodnoprawne na wprowadzanie wód opadowych i roztopowych do ziemi, wydane decyzją Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego znak: OŚ-PŚ.7322.2.7.2013, z dnia 8 lipca 2013 r.

Zgodnie z art. 188 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r., 1232) w pozwoleniu określono rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do wytwarzania w ciągu roku, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości oraz wskazano sposoby zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko. Ponadto zgodnie z art. 43 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 21) w pozwoleniu określono rodzaj i masę odpadów przewidywanych do przetwarzania i powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku, miejsce i dopuszczoną metodę przetwarzania odpadów oraz opis procesu technologicznego z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji; minimalną i maksymalną ilość odpadów niebezpiecznych, ich najniższą i najwyższą wartość kaloryczną oraz maksymalną zawartość siarki oraz chloru. W pozwoleniu określono miejsca i sposoby magazynowania wytwarzanych odpadów, natomiast nie określono miejsc i sposobów magazynowania odpadów przeznaczonych do

przetworzenia w procesie termicznym, gdyż zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku oraz specyfiką procesu odpady te mają być na bieżąco poddawane unieszkodliwieniu.

Po przeanalizowaniu przedstawionych we wniosku informacji dotyczących prowadzonej działalności tutaj. Organ uznał, że przedmiotowa instalacja spełnia wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik. Przyjęte w instalacji rozwiązania umożliwiają dotrzymanie standardów jakości środowiska, wymaganych przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska. Jednakże w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości konieczne było określenie dodatkowych wymagań dla instalacji, które wskazano w rozdziale VI niniejszej decyzji.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania w przypadkach, kiedy eksploatacja instalacji może stworzyć zagrożenie pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, eksploatacja instalacji będzie prowadzona z naruszeniem warunków pozwolenia lub nastąpiła zmiana przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Od niniejszej decyzji służy Stronie prawo wniesienia odwołania do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Warmińsko - Mazurskiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Z upoważnienia
Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego

Teresa Witkowska
Z-ca Dyrektora Departamentu Ochrony Środowiska

Otrzymują:

1. Pan Jan Laskowski, Energoutil Jan Laskowski, Ul. Etcka 1a
Nowa Wieś Etcka, 19-330 Elk
2. a/a (2 egz.)

Do wiadomości:

1. Minister Środowiska, ul. Wawelska 52/54, 00 – 922 Warszawa
2. Urząd Gminy Elk, ul. ARMII KRAJOWEJ 3, 19-300 Elk
3. Warmińsko – Mazurski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska, Delegatura w Giżycku ul. Łuczańska 5, 11-500 Giżycko

Za wydanie pozwolenia uiszczono w dniu 13.06.2012 r. opłatę skarbową w wysokości 506 zł zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635). Opłatę wniesiono przelewem na konto Urzędu Miasta Olsztyna.